

Una obra d' **ANTONIO TABARES**

POTSER SOMIAR

Traducció i dramatúrgia
SERGI BELBEL

Direcció
ROC ESQUIUS

RAMON GODINO

RAFAELA RIVAS

ANTONIO DEL VALLE

POTSER SOMIAR

Potser somiar és una faula, amb to de comèdia, sobre la pèrdua dels éssers estimats, l'enyorança, el pas del temps i sobre com l'amor perdura sempre més enllà de l'absència.

Amb aquesta obra, l'autor fa fluir una petita història plena de tendresa sobre la paradoxa de l'existència, la por de la pèrdua i l'angoixa de l'absència. Diuen que la màgia i els somnis caminen agafats de la mà. Que sense somnis no hi ha màgia i que sense màgia els somnis no s'esdevindrien. Tot i els coneixements científics que l'ésser humà posseeix avui dia, la nostra ment encara és plena d'incomptables misteris que només s'expliquen a través de l'inexplicable. Fet i fet, aquesta idea romàntica que els somnis també són somnis ("los sueños, sueños son") ens atrau, ens conforma una idea paranormal de la realitat per intentar de donar una explicació a allò desconegut.

Tabares, que té el Premio Tirso de Molina 2011, el Premio Réplica 2012 i dos nominacions als Premis Max com Millor Autoria Teatral, reconeix que en el seu text existeixen referències personals que va anar recopilant per teixir una faula a partir de l'Imma, una dona de trenta-cinc anys que perd la vida en un quiròfan mentre l'operen d'una intervenció complicada.

Una faula on la mort no és un final, sinó un principi. I on els somnis prenen tot el protagonisme.

POTSER SOMIAR

SINOPSIS

Potser somiar és una comèdia tendra i molt humana que parla de la relació íntima i especial que tots plegats mantenim amb els nostres morts i com aquests continuen influint, encara que de manera intangible, en les nostres vides. Amb tocs de comèdia i de poesia, l'obra segueix el viatge de l'Imma, una noia de trenta-cinc anys, que després de morir en una operació a cor obert, s'apareix als somnis d'aquelles persones que la necessiten. Perquè al cap i a la fi, com sap molt bé tothom, els morts són morts però no del tot.

L'AUTOR

Antonio Tabares, nascut a l'illa canària de La Palma ha sigut finalista als Premios MAX com a millor autor teatral (2015 i 2017), vàries vegades guanyador dels Premios Réplica (2009 i 2012), guanyador del Premio Tirso de Molina (2011), a més del Premio Domingo Pérez Minik (2005), entre d'altres. És autor, entre altres obres, de La Punta del Iceberg i Una hora en la vida de Stefan Zweig, ambdues obres dirigides per Sergi Belbel, la primera al teatre Abadía el 2014 i la segona el 2015 a la Sala Beckett amb posterior gira per Espanya.

L'escriptura de Tabares és sempre reflexiva i apel·la als conflictes íntims, incidint en la successió dels atzarosos esdeveniments complexos i domèstics que se'n diu vida.

POTSER SOMIAR

Text:

Antonio Tabares

Direcció:

Roc Esquius

Traducció i dramatúrgia:

Sergi Belbel

Repartiment:

Ramon Godino, Rafaela Rivas, Antonio

Ajudant de direcció:

Ferran Julià

Caracterització:

Tina Montón

Efectes escènics

Mag Ramó

Disseny d'il·luminació:

Daniel Gener

Disseny del cartell:

Dani Ballesteros

Música:

Roger Blasco

Disseny de so:

Roger Blasco

Fotografia cartell:

Guillem Medina

Distribució:

Paula López

Disseny d'escenografia:

Isaac Coll

Maquillatge i perruqueria cartell:

Imma Capell

Prensa i Comunicació:

Rafaela Rivas

Disseny de vestuari:

Elena Ballester

Fotografia i vídeo de l'espectacle:

Jofre Blesa

Producció executiva:

APUNTA TEATRE SCCL

#Potsersomiar

@salaversusglories

@salaversus_gl

@salaversusglories

Ajuntament
de Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA
MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

